

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/194-2/2014
Érkezett:	2014 MÁRC 04.
Példány:	1
Melléklet:	15 db
Kezelőiroda: <i>lu</i>	

Magyarország Alkotmánybírósága
részére

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Alkotmányjogi panasz kiegészítése

a Kúria Gfv.VII.30.104/2013/6. számú
felülvizsgálati ítéletével összefüggésben
előterjesztett indítvánnyal indult

IV/194-1/2014. ügyszám alatt
nyilvántartott ügyben.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [REDACTED] által előterjesztett beadvány alapján indult, IV/194-1/2014 számú alkotmányjogi panasz ügyben a 2014.02.01-én kelt felhívás alapján az alábbi kiegészítést terjesztjük elő.

I. Az Alkotmánybíróság hatásköre, az Alaptörvényben biztosított jogsérelem mibenléte

Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozó, a [REDACTED] ügyében az Alkotmánybíróság hatásköre azért áll fenn, mert [REDACTED] olyan, az Alkotmánybíróságról szóló 1911. évi CL. törvény 27.§-a szerinti érintett szervezet, akinek Alaptörvényben biztosított jogát sérti a KÚRIA Gfv.VII.30.104/2013/6. számú felülvizsgálati ítélete.

A KÚRIA Gfv.VII.30.104/2013/6. számú felülvizsgálati ítélete, és az azzal hatályában fenntartott, Fővárosi Ítéltábla által hozott 12.Gf.40.484/2012/5. számú ítélet az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő alaptörvény-ellenes olyan bírói döntés, amivel összefüggésben az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette.

Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy a bíróság érdemben dönt (dönteni köteles) minden magánjogi jogvitában.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti, ami azt jelenti, hogy a bíróság köteles a jogérvényesítésre irányuló perben előterjesztett minden fellebbezési kérelem tárgyában érdemi döntést hozni.

A KÚRIA Gfv.VII.30.104/2013/6. számú felülvizsgálati ítélete az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő alaptörvény-ellenességet azáltal valósítja meg, hogy olyan bírói döntés, ami megakadályozza az indítványozót abban, hogy a Nemzeti Adó és Vámhivatal kötelezettel szemben érvényesen előterjesztett vagyoni jogi keresetét, és az arra vonatkozó fellebbezési kérelmét a törvény szerint eljárni köteles bíróság érdemben elbírálja.

A Kúria hivatkozott ítéletéhez vezető peres eljárás - a magyar jog által biztosított minden további jogorvoslati lehetősége nélkül - úgy fejeződött be, hogy a peres eljárásban az indítványozó másodlagos kereseti kérelmére vonatkozó elutasító elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezési kérelem tárgyában semmilyen érdemi döntés nem született, és az abban való döntés lehetőségét a Kúria hivatkozott ítélete a jövőre nézve véglegesen – Alkotmányban biztosított jogot sértve – kizárta.

Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseit sértő Kúria által hozott felülvizsgálati ítéletnek és a Fővárosi Ítéltábla ítéletének a megsemmisítése esetén az eljáró bíróságok értelemszerűen az anyagi jogszabályok alkalmazásával, vagy helyt adnak, vagy elutasítják az indítványozó, mint felperes fellebbezési, ezen keresztül a felperes kereseti kérelmét, de mindenképpen az Alaptörvény rendelkezéseinek megfelelően érdemi döntést hoznak az indítványozó által kezdeményezett magánjogi jogvitában.

II. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének megalapozottságát és panasz érdemi megalapozottságát az alábbi tények támasztják alá.

A TÉNYEK LEÍRÁSA

II/1. Az ügy tényállásának és a bekövetkezett jogsérelemnek a rövidített összegezése:

A [REDACTED] (a továbbiakban: a „INDÍTVÁNYOZÓ”) 2000. május 29-én engedményezés útján megszerezte a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (a továbbiakban: „INDÍTVÁNYOZÓ JOGELŐDE”) minden olyan követelését, amelynek kötelezettje a magyar állam vámszerve, a Vám-és Pénzügyőrség volt.

A Vám-és Pénzügyőrség, majd a jogutóda, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” lett volna köteles megfizetni minden olyan követelést, ami korábban a Vám-és Pénzügyőrséggel szemben a „INDÍTVÁNYOZÓ JOGELŐDE” javára keletkezett, de a kötelezett a tartozását nem fizette meg.

A „INDÍTVÁNYOZÓ” a rá engedményezett követelését bírósági eljárásban érvényesítette.

Az eljáró bíróságok, az alkotmányos és törvényi kötelezettségüket megsértve, a „INDÍTVÁNYOZÓ” érvényesen elterjesztett másodlagos kereseti kérelme tárgyában – erre vonatkozó minden lehetséges jogorvoslat felhasználása ellenére - előbb tévedésből, majd utóbb szándékosan nem hoztak érdemi ítéletet.

II/2. A jogsérelemhez vezető bírósági eljárások és döntések az alábbiak voltak:

a) A „INDÍTVÁNYOZÓ” a „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” ellen 2005.07.14-én vagyoni jogi keresetet terjesztett elő.

A „INDÍTVÁNYOZÓ” - a magyar jogi szabályozás sajátosságai miatt - a késedelmes fizetés miatti követelését három különböző jogcímen, három vagyoni jogi kereseti kérelemmel érvényesítette.

A „INDÍTVÁNYOZÓ” a Fővárosi Bíróság előtt 26.P.28.469/2005. számon indított perben elsődleges kereseti kérelemként kártérítés címén érvényesített követelést.

A „INDÍTVÁNYOZÓ” által a Fővárosi Bíróság előtt 26.P.28.469/2005. számon indított perben érvényesen előterjesztett másodlagos kereseti kérelem arra vonatkozott, hogy a késedelmes fizetések miatt a bíróság kötelezze a „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” -ot a vámjogszabályokban meghatározott kamat, mint a késedelem tekintetében fennálló, felróhatóság hiányában is járó pénzkövetelés megfizetésére.

A harmadlagos kereseti kérelem jogalap nélküli gazdagodás címén került előterjesztésre.

b) A Fővárosi Bíróság a 2009.10.13-án kelt, 26.P.28.469/2005/37. számú első fokú, nem jogerős ítéletével a kereset egészét, tehát mindhárom eshetőleges kereseti kérelmet elutasította. Ezáltal elutasította a vámjogszabályon alapuló pénzkövetelés (kamatkövetelés) címén előterjesztett másodlagos kereseti kérelmet is.

- c) A „INDÍTVÁNYOZÓ” 2009.12.12-én fellebbezési kérelmet terjesztett elő. Ebben, a másodlagos jogcímen előterjesztet kérelem elutasítása miatt másodlagos fellebbezési kérelmet terjesztett elő. A „INDÍTVÁNYOZÓ” kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” marasztalását a vámjogszabályon alapuló kamatkövetelés címén (arra az esetre, ha az elsődleges fellebbezési kérelmünk alapján nem marasztalná a „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” –ot kártérítés címén).
- d) A „INDÍTVÁNYOZÓ” fellebbezése nyomán a Fővárosi Ítéletábrla a 2011.03.03-án kelt, 12.Gf.40.055/2010/23. számú jogerős ítéletével az elsődleges kereseti kérelemnek megfelelően kártérítés fizetésére kötelezte a „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” –ot. Az elsődleges kérelemnek történt helyt adó határozat miatt az ítélet nem tartalmazott döntést a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelmek tárgyában.
- e) A „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” által előterjesztett felülvizsgálati kérelem nyomán a Legfelsőbb Bíróság a 2011.10.11-én kelt, Gfv.IX.30.199/2011/6. számú felülvizsgálati részítéletében a Fővárosi Ítéletábrla ítéletét megváltoztatta, a „INDÍTVÁNYOZÓ” kártérítésre alapított elsődleges kereseti kérelemét elutasította, és a Fővárosi Ítéletábrlát új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárásra utasítás megszövegezésekor az ítélet tévesen, a „INDÍTVÁNYOZÓ” jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett, tehát harmadlagos fellebbezési és kereseti kérelmének elbírálására utasította a Fővárosi Ítéletábrlát. Az ítélet a harmadlagos kérelmet tévesen jelölte meg másodlagos kérelemként, és a tényleges másodlagos kereseti kérelem létezéséről megfeledkezett, hallgatott.
- f) A „INDÍTVÁNYOZÓ” a Fővárosi Ítéletábrla előtt, 12.Gf.40.484/2012. számon folytatódó eljárásban továbbra is kifejezetten kérte a másodlagos fellebbezési és kereseti kérelmének az érdemi elbírálását. A Fővárosi Ítéletábrla a 2012.11.28-án kelt, 12.Gf.40.484/2012/5. számú ítéletével a „INDÍTVÁNYOZÓ” jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereseti kérelmét elutasította. Az ítélet a tényleges másodlagos kérelemről nem hozott döntést, arra hivatkozva, hogy őt köti a Legfelsőbb Bíróság ítélete, amely másodlagos kérelemnek és el nem bírált kérelemnek csak a jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kérelmet nevezte.
- g) A „INDÍTVÁNYOZÓ” a Fővárosi Ítéletábrla 12.Gf.40.484/2012/5. számú ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Ebben a „INDÍTVÁNYOZÓ” azt kérte, hogy a KÚRIA a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és kötelezze a Fővárosi Ítéletábrlát a tényleges másodlagos fellebbezési és kereseti kérelem ítélettel történő elbírálására. A KÚRIA a felülvizsgálati kérelmet a 2013.11.20-án kelt, Gfv.VII.30.104/2013/6. számú ítéletével elutasította. Arra hivatkozott, hogy a nincs eljárásjogi lehetősége arra, hogy eltérjen attól a korábbi döntésétől, amely csak a jogalap nélküli gazdagodást tekintette el nem bírált fellebbezési és kereseti kérelemnek.

II./3. A tények leírása részletesen:

A tények részletes leírását a kérelem Függeléke tartalmazza.

III. A panasz megalapozottsága

A „INDÍTVÁNYOZÓ” a jelen kérelmet a neki járó kamatok iránt lefolytatott bírósági peres eljárásban az eljáró bíróságok által elkövetett Alaptörvénysértés miatt terjeszti elő.

Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének és a XXVIII. cikk (7) bekezdésének a megsértése a „INDÍTVÁNYOZÓ” álláspontja szerint a miatt állapítható meg, mert a magyar bíróságok úgy folytatták le, és úgy fejezték be végleges jelleggel a fenti, II/2. pontban részletezett magánjogi peres eljárásokat, hogy önkényesen megtagadták a jogerős ítélettel történő döntéshozatalt a „INDÍTVÁNYOZÓ” által egyértelműen megjelölt, érvényesen előterjesztett és mindvégig fenntartott, másodlagosan előterjesztett fellebbezési és kereseti kérelemre vonatkozóan.

A jogerős ítélettel történő döntéshozatal megtagadását közvetlenül az idézte elő, illetve az eredményezte,

= hogy a Legfelsőbb Bíróság Gfv.IX.30.199/2011/6. számú ítélete – az elsődleges kérelem elutasítása mellett - jogsértően úgy kötelezte a Fővárosi Ítéltáblát új eljárás lefolytatására, hogy annak során csak a harmadlagos kérelem, a jogalap nélküli gazdagodás tárgyában írta elő az új ítélet meghozatalát,

= hogy a Fővárosi Ítéltábla az új eljárás során hozott 12.Gf.40.484/2012/5. számú ítéletében csak a „INDÍTVÁNYOZÓ” harmadlagos fellebbezési és kereseti kérelme, a jogalap nélküli gazdagodásra alapított kérelem tárgyában hozott ítéletet (a „INDÍTVÁNYOZÓ” kifejezett kérelme ellenére, és annak ellenére, hogy őt a Legfelsőbb Bíróság jogsértő utasítása nem kötötte),

= hogy a Legfelsőbb Bíróság jogutóda, a KÚRIA a „INDÍTVÁNYOZÓ” által igénybevett utolsó rendkívüli perorvoslati eljárás során, a Gfv.VII.30.104/2013/6. számú ítéletében elutasította a „INDÍTVÁNYOZÓ” arra vonatkozó kérelmét, hogy kötelezze a Fővárosi Ítéltáblát a nyilvánvalóan még el nem bíralt, másodlagos kereseti kérelem érdemi elbírálására.

A KÚRIA azzal, hogy a „INDÍTVÁNYOZÓ” által utolsó jogorvoslati lehetőségként előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Gfv.VII.30.104/2013/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta a Fővárosi Ítéltábla 12.Gf.40.484/2012/5. számú ítéletét (amely a „INDÍTVÁNYOZÓ” tényleges másodlagos fellebbezési és kereseti kérelmének elbírálását szándékosan mellőzte), az eljárásával, illetve a döntésével megsértette az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének és a XXVIII. cikk (7) bekezdésének a szabályait.

A KÚRIA az Alaptörvényt megsértve nem hozott határozatot a „INDÍTVÁNYOZÓ” érvényesen előterjesztett másodlagos kereseti kérelme tárgyában, illetve olyan határozatot hozott, amivel megtagadta a Fővárosi Ítéltábla arra történő kötelezését, hogy hozzon ítéleti döntést a „INDÍTVÁNYOZÓ” –nak a perben érvényesített másodlagos kérelme tárgyában.

Ez azt jelenti, hogy a Magyarország törvényei által létrehozott bíróság nem hozott és az eljárási szabályok szerint a jövőben sem hozhat határozatot a „INDÍTVÁNYOZÓ” -t megillető, a „INDÍTVÁNYOZÓ” által a törvényeknek megfelelően érvényesített másodlagos kérelme szerint őt megillető jog tárgyában.

Az alkotmányjogi panasz alapján hozandó helyt adó határozattal a bíróságok a peres ügyben a jogsértően mellőzött másodlagos kérelem tárgyában az anyagi jogszabályoknak megfelelő döntést lesznek kötelesek hozni, amivel – függetlenül a döntés tartalmától – az alaptörvény-elleneségben megvalósuló jogsérelem orvoslása megtörténhet.

Mellékletek listája

1.1 melléklet:

Kivonat a Fővárosi Bíróság 26.P.28.469/2005/37 számú elsőfokú ítéletéből,

1.2 melléklet :

A Fővárosi Bíróság 26.P.28.469/2005/37 számú elsőfokú ítéletének teljes szövege,

2.1 melléklet:

Kivonat a „KÉRELMEZŐ INDÍTVÁNYOZÓ” által 2009.12.12-én benyújtott fellebbezésből,

2.2 melléklet:

A „KÉRELMEZŐ INDÍTVÁNYOZÓ” által előterjesztett, 2009.12.12-én kelt fellebbezés teljes szövege

3.1 melléklet:

Kivonat a Fővárosi Ítéltábla 12.Gf.40.055/2010/23. számú ítéletéből,

3.2 melléklet:

A Fővárosi Ítéltábla 12.Gf.40.055/2010/23. számú ítéletének teljes szövege,

4.1 melléklet:

Kivonat a Legfelsőbb Bíróság Gfv.IX.30.199/2011/6. számú részítéletéből,

4.2 melléklet:

A Legfelsőbb Bíróság Gfv.IX.30.199/2011/6. számú részítéletének teljes szövege,

5.1 melléklet:

Kivonat a „KÉRELMEZŐ INDÍTVÁNYOZÓ” 2012.11.10-i keltű beadványából,

5.2 melléklet:

A „KÉRELMEZŐ INDÍTVÁNYOZÓ” 2012.11.10-i keltű beadványának teljes szövege,

6.1 melléklet:

Kivonat a Fővárosi Ítéltábla 12.Gf.40.484/2012/5. számú ítéletéből,

6.2 melléklet

A Fővárosi Ítéltábla 12.Gf.40.484/2012/5. számú ítéletének teljes szövege,

7.1 melléklet:

Kivonat a Kúria Gfv.VII.30.104/2013/6. számú ítéletéből,

7.2 melléklet:

A Kúria Gfv.VII.30.104/2013/6. számú ítéletének teljes szövege,

8. számú melléklet:

A „MAGYAR VÁMHATÓSÁG” kamatfizetési kötelezettségét megállapító jogszabályi rendelkezések

Kelt: Budapest, 2014.02.24.

